

Golgota

Bokomara

1. Slunko se červenalo krví, odešlo někam do Říma,
a psal se týden minus prvý, Maria matka usíná,
a bylo jaro, svátky byly v tom městě poblíž jezera,
beránky dávno vykoupili pro krutou oběť večera.
R: Řekni mi, Pane, co se stane ve čtvrtek večer v Getsemane,
měla jsem sen a v něm můj syn,
budím se v ledovatém potu a z okna hledím na Golgotu,
děsí mě její strašný stín, děsí mě její strašný stín.
2. Marie, pospěš, už ho vedou, chátka se blahem pomine,
tvé vlasy mají barvu šedou, přikryj je rouškou před synem,
i nejlepší chlap hostí hada, s nevinou vždycky chodí hřích,
v bankovních domech dneska zrada je v kursu třicet stříbrnýc
h.
R:
3. Naposled hladíš mrtvý tělo, máš v prstech jeho podobu,
kterýpak mámě by se chtělo vystrojit syna do hrobu,
o jeho šaty v kostky hráli, tvým slzám budou rozumět
matky, co syny vychovaly až příliš dobře pro náš svět.